

Ap.

VESEPRÉMI TÖRVÉNYSZÉK VESZPRÉM	
Érkezett: postán, személyesen, faxon, e-mailben	
Alkotmánybíróság	KR érkezés OT.02.
Donáti utca 35-45.	2023 JÚL 03.
Budapest	
1015	
Példány: 1	Mérfé: db
Az Alkotmánybírósághoz	
szám: 12.K.700599/2023	7.

Alkotmánybíróság
Donáti utca 35-45.
Budapest
1015

Fővárosi Törvényszék

útján

indítványozó

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 01574 - 0 / 2023
Érkezett:	2023 JÚL 14.
Érkezés módja	
☐ POSTÁN	☒ @ EGYÉB: <i>Küldés útján</i>
Példány: 1	Kezelőiroda: <i>ak</i>

igazolt jogi képviselőjének

ALKOTMÁNYJOGI PANASZA

a Veszprémi Törvényszék
12.K.700.599/2023/6. számú ítéletének
alaptörvény ellenessége miatt

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED] indítványozó igazolt jogi képviselőjeként az első fokon eljáró bíróság, a Veszprémi Törvényszék útján a Veszprémi Törvényszék **12.K.700.599/2023/6. számú ítéletével szemben** az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLJ. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése – összefüggésben az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontjának rendelkezéseivel – alapján az alábbi

ALKOTMÁNYJOGI PANASZT

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a 12.K.700.599/2023/6. számú ítélet alaptörvény ellenességét, és az ítéletet az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot továbbá elsődleges indítványként, hogy az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján – összefüggésben a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 123. § (3) bekezdése rendelkezéseivel – a bírósági határozattal együtt az ítélettel felülvizsgált közigazgatási cselekményt – az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Közép-dunántúli Regionális Igazgatóság 106-6-6486/8/2023-Ké. számú közigazgatási határozatát – is szíveskedjen megsemmisíteni.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot továbbá másodlagos indítványként, hogy az Abtv. 43. § (3) bekezdése alapján állapítsa meg a 12.K.700.599/2023/6. számú ítélet alaptörvény ellenességét, és az ítéletet az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg, továbbá kötelezze a Fővárosi Törvényszéket új eljárás lefolytatására.

A Kp. 123. § (1) bekezdése alapján és a 2016. évi CXXX. törvény a polgári perrendtartásról (továbbiakban: Pp.) 426. § (1) bekezdése alapján kérem, hogy a Tisztelt Veszprémi Törvényszék az alkotmányjogi panaszban támadott 12.K.700.599/2023/6. számú ítélet végrehajtását – valamint az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Közép-dunántúli Regionális Igazgatóság 106-6-6486/8/2023-Ké. számú közigazgatási határozatának végrehajtását – az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig szíveskedjen felfüggeszteni.

Az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Közép-dunántúli Regionális Igazgatóság az indítványozót kiutasította az Európai Unió tagállamainak területéről.

E szankció végrehajtása az alkotmányjogi panasz eljárás befejezését megelőzően jelentős érdeksérelemet okozna az indítványozó számára. Kiutasításának elrendelése okán legfőképpen a területen maradás jogát nem tudná gyakorolni, az alkotmányjogi panasz eljárás lezárulását megelőzően ki kellene utaznia Magyarországra, illetve az Európai Unió tagállamainak területéről, holott az indítványozónak magyar állampolgár kiskorú gyermeke van (és magyar állampolgár élettársa).

Az alkotmányjogi panasz előterjesztésére tekintettel a végrehajtás felfüggesztésének elrendelése a fentiek szerint indokolt.

A Kp. 123. § (1) bekezdése alapján és a Pp. 426. § (2) bekezdése alapján kérem, hogy amennyiben a Veszprémi Törvényszék az alkotmányjogi panaszban támadott 12.K.700.599/2023/6. számú ítélet végrehajtását – valamint az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Közép-dunántúli Regionális Igazgatóság 106-6-6486/8/2023-Ké. számú közigazgatási határozatának végrehajtását – az

Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig a Pp. 426. § (1) bekezdése szerint nem függeszti fel, abban az esetben szíveskedjen a Tisztelt Alkotmánybíróság a Pp. 426. § (2) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszban támadott 12.K.700.599/2023/6. számú ítélet végrehajtását – valamint az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Közép-dunántúli Regionális Igazgatóság 106-6-6486/8/2023-Ké. számú közigazgatási határozatának végrehajtását – az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig szíveskedjen felfüggeszteni.

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése:

A felperes 2015. február 25-e óta él Magyarországon, 2018-ban született gyermeke magyar állampolgár élettársától, 2015 óta folyamatosan rendelkezett tartózkodási engedéllyel Magyarország területe vonatkozásában. A felperes 000855303. számú, 2023. április 30. napjáig érvényes családi együttélés célú tartózkodási engedélyét az OIF Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága a 106-1-44758/7/2021-T számú, 2021. augusztus 6. napján véglegessé vált határozatával visszavonta.

A felperes az Ajkai Járásbíróság 2021. június 8. napján jogerőre emelkedett 3.B.168/2021/4. számú ítélete alapján 2023. május 5. napjáig szabadságvesztés büntetését töltötte, amely büntetéséből őt a Szombathelyi Törvényszék a 14.F.82/2003/4. számú, 2023. március 1. napján jogerőre emelkedett végzésével feltételes szabadságra bocsátotta azzal, hogy a büntetést a bíróság 2024. május 4. napján tekinti kitöltöttnek és ekként a felperes a szabadságvesztés büntetéséből ekkor szabadul.

Az alperes a 106-6-6486/8/2023-Ké. számú határozatában a felperest az Európai Unió tagállamainak területéről az Iraki Köztársaság területére kiutasította, tekintettel arra, hogy a törvényben meghatározott tartózkodási feltételeket a felperes nem teljesíti. Az elhagyás idejét legkésőbb 2023. június 3. napjának 24 órájáig jelölte meg és egyebek mellett rendelkezett az ujjnyomat és arcképmás rögzítésről, illetőleg megállapította, hogy a felperes kiutasítási tilalom alatt nem áll.

Az alperes határozatának indokolásában hivatkozott arra, hogy a felperes 2021. augusztus 6. napja óta jogszerűtlenül tartózkodik Magyarország, illetőleg a Schengeni Térség területén és tartózkodásra jogosító engedéllyel a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvényben (a továbbiakban Harm.tv.) foglaltak szerint nem rendelkezik, így a tartózkodási feltételeket sem teljesíti. Az alperes rögzítette, hogy a felperes önként vállalta Magyarország és az Európai Unió területének elhagyását, Az Iraki Köztársaságba visszatérése esetén hátrányos megkülönböztetés vállalása, nemzetisége miatt nem éri, valamint azt is megállapította, hogy a felperes – a szabadságvesztés büntetéssel érintett bűncselekményt leszámítva - nem szerepel a bünygyi nyilvántartásban, illetve a vízumnyilvántartásban, idegenrendészeti nyilvántartásban, a szabad mozgás és tartózkodási jogával rendelkezők nyilvántartásában, a határregisztrációs és ellenőrző rendszerben sem szerepel, körözési és büntetőeljárás hatálya alatt sem áll.

Míndezekre figyelemmel a Harm.tv. 43. § (2) bekezdésének b) pontja alapján rendelte el a felperessel szemben a kiutasítást. A beutazási és tartózkodási tilalom elrendelése körében az alperes figyelemmel volt a jogsértés jellegére és súlyára, azaz, hogy a felperes mióta tartózkodik Magyarországon, mióta nem rendelkezik jogcímmel a tartózkodásra, a szabadságvesztés

büntetésre, a személyes körülményeire, így a kiskorú gyermekére és magyar állampolgárságú élettársára is figyelemmel volt. Az alperes mérlegelési jogkörében eljárva a beutazási és tartózkodási tilalmat a kiutasítás mellett nem rendelt el.

Határozatában megállapította az alperes azt is, hogy az Iraki Köztársaság vonatkozásában visszaküldési tilalom nem áll fenn és biztonságos származási országnak tekinthető a biztonsági helyzet elemzése alapján. Ebben a körben hivatkozott a brit Felső Bíróság Bevándorlási és Menekültügyi Tanácsának 2019 decemberében meghozott ország iránymutatására, az Európai Menekültügyi Ügynökség 2022 januárjában kiadott jelentésére, valamint az ausztrál Külügyi és Külkereskedelmi Minisztérium 2020. augusztusi, Irakról szóló jelentésére is.

Az alperes határozatával szemben a felperes nyújtott be keresetet, amelyben a jogszabálysértésre hivatkozással kérte az alperes határozatának megsemmisítését és azt, hogy a bíróság kötelezze az alperest a tevékenység jogsértő következményének elhárítására.

Keresetlevelében a felperes arra hivatkozott, hogy a felperes feltételes szabadságra bocsátásával a szabadságvesztés büntetésének végrehajthatósága nem szűnt meg, így a külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény (a továbbiakban Útl.tv.) 16. § (1) bekezdés c) pontjában cb) alpontja szerint a felperes nem utazhat külföldre a feltételes szabadság elteltéig, tehát külföldre utazási tilalom hatálya alatt áll. Hivatkozott arra is, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban Btk.) 39. § (1) és (2) bekezdése alapján megállapítható, hogy a felperes a szabadságvesztés büntetését még nem töltötte ki és a bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény (a továbbiakban Bny.tv.) 30/E. § b) pontja szerint is a külföldre utazási korlátozás hatálya alatt állók nyilvántartásában szerepel a felperes.

Előadta, hogy a külföldre utazással, azaz az alperesi határozat szerinti kiutasítás teljesítésével a felperes azt kockáztatja, hogy úgy tekintik magatartását, mintha megpróbálná kivonni magát a büntetőperben meghozott ítélet végrehajtása alól, amely végső soron akár a feltételes szabadság megszüntetéséhez is vezethet.

A felperes hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes úti okmányát az Útl.tv. 16. § (7) bekezdése, továbbá a Harm.tv. 66. § (4) bekezdése szerint az alperesi hatóság jogszerűen nem adhatta volna vissza. A jogsérelem körében a felperes a keresetében hivatkozott még arra, hogy az alperesnek arra is tekintettel, hogy a felperes nem utazhat külföldre, fel kellett volna függeszteni az idegenrendészeti eljárást a Harm.tv. 86/N. § (1) bekezdésére figyelemmel, így a felperesnek lehetősége lett volna a felfüggesztés időtartama alatt a Harm.tv. 17/A. § (1) bekezdés a) pontja szerinti tartózkodási engedély kiadását kérelmeznie. Hivatkozott a méltányossági indokok körében a Kúria Kfv.II.37.711/2014/6. számú ítéletében foglalt elvekre és kifejtette, hogy mivel a felperesnek magyar állampolgárságú élettársa van és beteg, tartásra és gondozásra szoruló kiskorú magyar állampolgár gyermeke is, ez olyan méltányossági körülmény, amelyet a Kúria is elfogad. Mindezekre tekintettel sérelmesnek tartotta azt, hogy az alperes által elrendelt kiutasítás megfosztja a felperest a Harmtv. 17/A. § (3) bekezdés c) pontja szerinti méltányossági kérelem benyújtásától, illetőleg annak érdemi elbírálásától.

Kifogásolta továbbá keresetében az idegenrendészeti hatóság azon eljárását, hogy amíg a felperes szabadságvesztését töltötte, magyar állampolgár élettársa, illetőleg a felperes is kérelemmel fordult az idegenrendészeti hatósághoz, amely tájékoztatása alapján a szabadulásig nem szükséges tartózkodási engedély kérelmezése. Ezen alperesi, illetőleg idegenrendészeti hatósági magatartást pedig a felperes a Harm.tv. 92/C. § 1. pontja alapján alkalmazni rendelt általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban Ákr.) 6. §-ában foglalt szabályokba ütközőnek tartotta.

Kifogásolta azt is, hogy az ország információs jelentésekből nem következik egyértelműen az, hogy Irak biztonságos származású ország lenne álláspontja szerint a helyzet inkább ingatagnak tekinthető és kifogásolta azt is, hogy az ország információs jelentések elavultak, a legfrissebb jelentés is 2022. januári keltezésű volt, holott az alperes a határozatát 2023 májusában hozta meg.

A perbíróság ítélete:

A bíróságnak elsősorban jogkérdésben kellett döntenie arról, hogy a Harm.tv. 43. § (2) bekezdése szerinti kiutasítás elrendelhető-e, amennyiben a felperessel szemben az Útl.tv. 16. § (1) bekezdés c) pont cb) alpontjára is figyelemmel külföldre utazási tilalom áll fenn.

A Harm.tv. 43. § (2) bekezdés b) pontja szerint az idegenrendészeti hatóság - az e törvényben meghatározott kivétellel - idegenrendészeti kiutasítást rendel el azzal a harmadik országbeli állampolgárral szemben aki az e törvényben meghatározott tartózkodási feltételeket nem teljesíti.

Az Útl.tv. 16. § (1) bekezdés c) pont cb) alpontja értelmében nem utazhat külföldre, akit végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, illetve akinek felfüggesztett vagy részben felfüggesztett szabadságvesztése végrehajtását utóbb elrendelték, az ítélet jogerőre emelkedésétől a szabadságvesztés büntetés végrehajthatóságának megszűnéséig.

A bíróság azt vizsgálta, hogy a kiutasításnak a Harm.tv. 43. § (2) bekezdés b) pontja értelmében akkor van helye, hogyha a kiutasított személy a Harm.tv.-ben foglalt tartózkodási feltételeket nem teljesíti. Ezen oknál azt kellett vizsgálni, hogy a Harm.tv.-ben taxative felsorolt tartózkodási jogcímek között szerepel-e a felperesi keresetben hivatkozott Útl.tv. tartózkodás jogcíme, azaz a feltételes szabadság töltése és a külföldre utazási tilalom miatti országban tartózkodás. A bíróság osztotta az alperes védiratában felhozott érveket abban a körben, hogy a külföldre utazási tilalom nem biztosít az országban tartózkodásra a Harm.tv.-ben taxative felsorolt jogcímet, emiatt a kiutasítás elrendelésének a törvényi feltételei fennálltak, tekintettel arra is, hogy a felperes érvényes Magyarországon történő tartózkodási jogcímmel nem rendelkezett.

A Btk. 39. § (2) bekezdése szerint, ha a szabadságvesztés hátralevő része egy évnél rövidebb, és végrehajtását nem rendelték el, a büntetést - a feltételes szabadság letelte után - a hátralevő rész utolsó napjával kell kitöltöttnek tekinteni.

A Btk. 40. § (1) bekezdése kimondja, hogy a bíróság a feltételes szabadságot megszünteti, ha az elítéltet az ügydöntő határozat jogerőre emelkedését követően elkövetett bűncselekmény

miatt a feltételes szabadság tartama alatt, vagy a feltételes szabadság tartama alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik.

A Btk. 40. § (2) bekezdése alapján a bíróság a feltételes szabadságot megszüntetheti, ha az elítéltet az (1.) bekezdésben meghatározottakon kívül egyéb büntetésre ítélik.

Bár a felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a szabadságvesztést a feltételes szabadság utolsó napjával kell kitöltöttnek tekinteni a Btk. 39. § (2) bekezdésének szabályai szerint, azonban a felperes által előadottak nem helytállóak annyiban, hogy az ország elhagyása, a külföldre utazási tilalom megszegése a feltételes szabadságra bocsátás megszegésének nem minősül. Ebben a körben tehát a bíróság nem osztotta a felperes álláspontját, a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményét a felperes nem veszíti el a Btk. 40. § (1) és (2) bekezdésére is figyelemmel.

Mindezekre tekintettel, mivel a felperes nem rendelkezik Magyarországon tartózkodásra érvényes jogcímmel és a külföldre utazási tilalom sem jelent a Harm.tv. és az Útl.tv. rendelkezéseinek együttes értelmezése alapján ilyen jogcímet, így az alperes jogszerűen döntött a kiutasítás elrendeléséről.

A bíróság a felperes keresete alapján azt is vizsgálta, hogy a Harm.tv. más rendelkezései szerint kiutasítási tilalom fennáll-e, különös tekintettel a non-refoulement eljárásra. Ez alapján a bíróság azt tudta megállapítani, hogy a felperessel szemben a Harm.tv.-ben foglalt kiutasítási tilalom sem áll fenn és ilyet egyébként az Útl.tv. 16. § (1) bekezdésének hivatkozott rendelkezései, azaz a külföldi utazási tilalom sem alapoz meg. A bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy a felperes vonatkozásában menekültjogi státusz nem merült fel, a felperes is úgy nyilatkozott, hogy országába történő visszatérése során hátrányos megkülönböztetés, atrocitás nem érné.

A bíróság a Kp. 85. § (5) bekezdésére figyelemmel a mérlegelési körülmények körében a jogszerűséget akként vizsgálja, hogy az alperes a határozatában feltárja-e a mérlegelés törvényi körülményeit, ebből okszerűen indokolt határozatot hoz-e. A bíróság az alperes határozatát a felülmérlegelés tilalmára tekintettel a mérlegelés körülményei vonatkozásában nem bírálhatja felül. Itt annak van jelentősége, hogy az alperes határozatából kitűnnek-e az egyes mérlegelési körülmények, illetőleg az abból hozott következtetések. A bíróság pedig azt tudta megállapítani, hogy a non-refoulement eljárás keretében az alperes feltárta a körülményeket, ennek megfelelően okszerűen indokolt határozatot hozott.

További jogsérelem volt a felperes keresetében az, hogy az idegenrendészeti hatóság a szabadságvesztés időtartama alatt a tartózkodási jog meghosszabbítására vonatkozó eljárást gyakorlatilag egy tájékoztatással zárta le. Tekintettel arra, hogy a hatóság ezen tájékoztatása ellen külön jogorvoslatnak nincs helye és a bíróság az alperes határozatát a határozathozatalkor fennálló tények és körülmények alapján az adott közigazgatási cselekmény vonatkozásában köteles vizsgálni, így az idegenrendészeti hatóság jelen eljárást megelőző esetleges magatartása, eljárása az alperes keresettel támadott döntésének jogszerűségére nem hat ki, az külön közigazgatási cselekménynek minősül.

Ugyancsak hivatkozott a felperes keresetében arra, hogy jogsértő módon az alperes elzárta a kiutasítási határozattal a méltányossági kérelem benyújtásától. Ebben a körben kúriai döntésekre is hivatkozott. A bíróság ezt a hivatkozást is figyelmen kívül hagyta, tekintettel arra,

hogy a méltányossági kérelem elbírálása egy más eljárásrendbe tartozik a Har.mtv. 17/A. §-a alapján, így a jelen határozat jogszerűsége szempontjából ez nem volt figyelembe vehető.

Míndezeekre történő hivatkozással a bíróság a kereset

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

A Harmtv. 46. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási döntés ellen fellebbezésnek nincsen helye, a döntés ellen bírósági felülvizsgálat (közigazgatási per) kezdeményezhető.

A Harmtv. 46. § (2b) bekezdése alapján a bíróság határozata ellen további perorvoslatnak helye nincs.

A Veszprémi Törvényszék ítéletével szemben fellebbezésnek, vagy rendkívüli perorvoslatnak (felülvizsgálat, perújítás) tehát nincsen helye.

A Kp. XX. fejezete szerinti alkotmányjogi panasz azonban – miután nem minősül jogorvoslatnak (perorvoslatnak) - a bírósági ítélettel szemben előterjeszhető.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:

A Veszprémi Törvényszék 12.K.700.599/2023/6. számú ítélete az indítványozó (felperes) közigazgatási perben meghatalmazott jogi képviselőjével 2023. június 07. napján került – elektronikus úton – közlésre.

Indítványozó nyilatkozik arról, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdés szerinti határidőn – az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírósági ítélet közlésétől számított 60 napon - belül került az alkotmányjogi panasz előterjesztésre, annak benyújtására nyitva álló határidő 2023. augusztus 06. napján telik el.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása:

Az indítványozó érintettségének igazolásához – tekintettel arra, hogy a közigazgatási per felperese – külön bizonyítás nem szükséges.

(A Kp. 37. § (1) bekezdés f) pontja alapján a közigazgatási perben bejelentésre került, hogy a felperest ért jogsérelem az idegenrendészeti kiutasításának elrendelése volt, amely az alperesi hatóság részéről megvalósított helytelen jogszabály értelmezés és helytelen jogszabály alkalmazás eredménye.)

Az indítványozó a közigazgatási perben jogi képviselővel járt el, az ügyvédi meghatalmazás a periratok között fellelhető, azonban kifejezetten az Alkotmánybíróság előtti képviselőlet ellátására kiterjedő ügyvédi meghatalmazást csatol a jogi képviselő az alkotmányjogi panaszhoz.

e) Az Abtv. 29. § alapján bejelentem, hogy az ügyben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség merült fel.

A Veszprémi Törvényszék önkényes, nyilvánvalóan contra legem bírói jogalkalmazása a

tisztességes eljárásból való jog sérelmét okozta, amely egyúttal alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vet fel. Ezt a beadvány alább részletesen kifejti.

f) **Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése:**

Az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet sérti az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, T) cikk (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény/Szabadság és Felelősség XXVIII. cikk (1) bekezdés 2. fordulatát (... tisztességes és nyilvános tárgyaláson...), továbbá az Alaptörvény/Állam 26. cikk (1) bekezdését és 28. cikkét.

Az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet sérti továbbá az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, T) cikk (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény/Szabadság és Felelősség XXIV. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdés 2. fordulatát (vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit ...), továbbá az Alaptörvény/Állam 26. cikk (1) bekezdését és 28. cikkét.

g) **A megsemmisíteni kért bírósági döntés alaptörvény ellenességének részletes indokolása:**

Keresetlevelében a felperes arra hivatkozott, hogy a felperes feltételes szabadságra bocsátásával a szabadságvesztés büntetésének végrehajthatósága nem szűnt meg, így a külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény (a továbbiakban Útl.tv.) 16. § (1) bekezdés c) pontjában cb) alpontja szerint a felperes nem utazhat külföldre a feltételes szabadság elteltéig, tehát külföldre utazási tilalom hatálya alatt áll.

Előadta, hogy a külföldre utazással, azaz az alperesi határozat szerinti kiutasítás teljesítésével a felperes azt kockáztatja, hogy úgy tekintik magatartását, mintha megpróbálná kivonni magát a büntetőperben meghozott ítélet végrehajtása alól, amely végső soron akár a feltételes szabadság megszüntetéséhez is vezethet.

A felperes hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes úti okmányát az Útl.tv. 16. § (7) bekezdése, továbbá a Harm.tv. 66. § (4) bekezdése szerint az alperesi hatóság jogszerűen nem adhatta volna vissza.

A perbíróság ítélete kifejezetten tartalmazza, hogy a felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a szabadságvesztést a feltételes szabadság utolsó napjával kell kitöltöttnek tekinteni a Btk. 39. § (2) bekezdésének szabályai szerint.

Ebből az következik, hogy a felperes külföldre utazási korlátozás/tilalom alatt áll, de a perbíróság ennek ellenére megalapozottnak látta alperesi határozatát, amelyben a felperest arra kötelezte, hogy hagyja el Magyarországot és az EU tagállamainak területét, mert a perbíróság álláspontja szerint nem kerül e miatt a feltételes szabadsága megszüntetésre. A perbíróság gyakorlatilag azzal érvelt, hogy szerinte a felperes nem éri különösebb hátrány akkor, ha megszegi Útl.tv.) 16. § (1) bekezdés c) pontjában cb) alpontja szerinti tilalmat.

A perbíróság ítélete tehát nem vitatta azt, hogy a felperes az Útl.tv.) 16. § (1) bekezdés c) pontjában cb) alpontja szerinti tilalom hatálya alatt áll, de a perbíróság szerint, ha ezt a tilalmat megszegi, annak nem lesz különösebb következménye, tehát a jogsértésnek nem lesz súlyos szankciója, így hiába áll egymással ellenében az Útl.tv.) 16. § (1) bekezdés c) pontjában cb) alpontja szerinti tilalom és alperesi határozata, nem probléma, ha a felperes nem tesz eleget az

Útl.tv.) 16. § (1) bekezdés c) pontjában cb) alpontja szerinti tilalomnak, mert nem lesz belőle nagyobb baja.

A Veszprémi Törvényszék önkényes, nyilvánvalóan contra legem bírói jogalkalmazása a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozta.

Az eljáró bíróság az indítványozó Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésében foglalt jogait általa sértette meg, hogy egy mindenkire kötelező érvényű jogszabályt – az Útl.tv.) 16. § (1) bekezdés c) pontjában cb) alpontja szerinti tilalmat - figyelmen kívül hagyott, illetve negligált.

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikkének szerinti: „*Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.*”

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikkének a bíróságra ró kötelezettséget a tisztességes eljárás lefolytatása irányába, amely nyilvánvalóan sérül az önkényes, contra legem bírói jogalkalmazás által.

Az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének szerinti: „*Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja. Mindenkinek biztosítani kell a lehetőséget tanácsadás, védelem és képviselő igénybevételehez.*”

Az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének szintén a bíróságra ró kötelezettséget a tisztességes eljárás lefolytatása irányába, amely nyilvánvalóan sérül az önkényes, contra legem bírói jogalkalmazás által. Természetesen a hatékony jogorvoslathoz való jog is sérül az önkényes, contra legem bírói jogalkalmazás által.

A 20/2017. (VII. 18.) AB határozat alapján contra legem bírói jogalkalmazás a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja:

Az AB határozatban kifejtettek szerint:

„A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségétől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.”

Az indítványozónak az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdésében biztosított jogait az eljáró bíróság az által sértette meg, hogy figyelmen kívül hagyta azt, hogy általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény, és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg.

Az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdésében megjelölt jogszabályi fogalomnak – figyelemmel az Alaptörvény T) cikk (2) bekezdésében foglaltakra - a közigazgatási perben nem csak a Harmtv., hanem e mellett az Útl.tv.) 16. § (1) bekezdés c) pontjában cb) alpontja szerinti tilalom felel meg.

Alaptörvény ellenes az a bírósági magatartás, amely során a bíróság általánosan kötelező magatartási szabályként az Alaptörvény T) cikk (1)-(2) bekezdésében foglalt jogszabályi rendelkezést figyelmen kívül hagyja.

Az indítványozónak az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdésében biztosított jogait az eljáró bíróság fentiek által sértette meg.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés 2. fordulatának (... tisztességes és nyilvános tárgyaláson ...) sérelme is megvalósult, amely szerint

- Mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az eljáró bíróság a sérelmezett eljárásában a perbeli ügyben alkalmazandó hatályos jogszabályokat figyelmen kívül hagyta. Ezáltal sérült az indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga.

Alaptörvény/Állam 26. cikk (1) bekezdés sérelmének kifejtése:

Az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése szerint:

„26. cikk (1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A bírákat tisztségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártnak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet.”

Az Alaptörvény szerint a bírák csak a törvénynek vannak alárendelve.

A bírák törvénynek való alárendeltsége, *a törvényeknek való alávettség* – egyúttal azt is jelenti, hogy - *a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el, amely Alaptörvény ellenes magatartás. (20/2017. (VII. 18.) AB határozat.)*

Alaptörvény 28. cikk sérelmének kifejtése:

Az Alaptörvény 28. cikk szerint:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.”

Az Útl.tv.) 16. § (1) bekezdés c) pontjában cb) alpontja szerinti tilalom a bíróság által nem vitatottan érinti a felperest, ezért ezt figyelmen kívül hagyva őt az ország területének elhagyására kötelezni jogszabálysértő volt, és ez független attól, hogy milyen esetleges retorzió éri a felperest akkor, ha megszegi a külföldre utazási korlátozást/tilalmat.

- h) Az indítványozó a közigazgatási perben jogi képviselővel járt el, az ügyvédi meghatalmazás a periratok között fellelhető, azonban kifejezetten az Alkotmánybíróság előtti képviselet ellátására kiterjedő ügyvédi meghatalmazást csatol a jogi képviselő az alkotmányjogi panaszhoz.
- i) Az indítványozó a jelen beadványban jogi képviselője útján nyilatkozik arról, hogy a személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságához nem járul hozzá.
- j) Az indítványozó a jelen beadványban jogi képviselője útján nyilatkozik arról, hogy az ügyben felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, perújítási eljárás, jogorvoslat a törvényesség érdekében nincsen folyamatban.
- k) Az **Alkotmánybíróság hatáskörét** az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. § rendelkezései, továbbá a Kp. 123. § rendelkezései alapozzák meg.
- l) Az **indítványozó jogosultságát** a Kp. 17. § és 26. § rendelkezései teremtik meg.
- m) Az **Alkotmánybíróság előtti eljárás feltételeinek fennállását** megalapozó körülmények:
- n) A Harmtv. 46. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási döntés ellen fellebbezésnek nincsen helye, a döntés ellen bírósági felülvizsgálat (közigazgatási per) kezdeményezhető.
- o)
- p) A Harmtv. 46. § (2b) bekezdése alapján a bíróság határozata ellen további (perorvoslatnak helye nincs.
- q)
- r) A Fővárosi Törvényszék ítéletével szemben fellebbezésnek, vagy rendkívüli perorvoslatnak (felülvizsgálat, perújítás) tehát nincsen helye.
- s)
- t) A Kp. XX. fejezete szerinti alkotmányjogi panasz azonban – miután nem minősül jogorvoslatnak (perorvoslatnak) - a bírósági ítélettel szemben előterjeszhető.
- u) Az **érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata:**

Az indítványozó külföldi hatóságok által kiállított úti okmányának másolata a periratokban és a közigazgatás iratokban szerepel, de azt az alkotmányjogi panaszhoz csatolom.

A jogi képviselő ügyvédi igazolványának másolata az alkotmányjogi panasszal egyidejűen szintén benyújtásra került.

Budapest, 2023. július 02.

Tisztelettel

indítványozó

képviseletében

Czövek és Deme Ügyvédi Iroda